

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - okt 09

Risicomangement

De afgelopen weken kwam opmerkelijk nieuws voorbij: bij het Franse Telecom bedrijf hebben tientallen mensen de afgelopen maanden zelfmoord gepleegd. Er wordt een direct verband gelegd met het grote aantal reorganisaties, overplaatsingen en onrust binnen het bedrijf.

Zo schrijnend als dit, heb ik het niet vaak gehoord. Toch is het een algemeen bekend verschijnsel dat werkontevredenheid tot grote stress kan leiden. Ook lichamelijke klachten, voortkomend uit werkonvrede, zijn een bij velen bekend fenomeen. Wie kent er niet iemand in zijn directe omgeving die met fysieke klachten thuis zit, die direct terug te voeren zijn op de onprettige situatie op het werk. Ook vele onderzoeken bevestigen steeds frequenter de link tussen fysiek leed en onvrede op de werkvloer.

De economische crisis heeft een vreemd effect op de werkende mens. We vertellen elkaar dat het nu een tijd is om niet teveel te bewegen, niet teveel op te vallen en vooral niet al te hoge eisen te stellen aan je werk. "Je mag blij zijn dat je werk hebt!" is het argument waarmee we elkaar bang maken.

Schijnloyaliteit is een veel gezien fenomeen: werknemers spelen mooi weer, doen net of ze het naar hun zin hebben, en houden hun wensen, dromen en persoonlijkheid onder de pet, om maar geen kans te lopen om bij de volgende reorganisatie ontslagen te worden. Niet teveel risico nemen!

Maar over welk risico moeten we het hebben? Over het risico om ontslagen te worden?

Of over het risico wat je loopt als je te lang blijft zitten op een werkplek waar je ontevreden bent? Welk risico loop je daarmee?

Welk risico loop je, als je je schijnloyaal opstelt op je werk, terwijl je eigenlijk het liefst iets anders zou doen? Hoe productief ben je dan eigenlijk? Hoeveel toegevoegde waarde lever je dan? En hoe lang duurt het voor dat op gaat vallen?

Welk risico loop je fysiek, als je al te lang blijft zitten waar je zit, terwijl je weet dat arbeidsontevredenheid zich kan vertalen in fysieke klachten, als burn-out, hartritmestoornissen of hoge bloeddruk? Neem je die gok?

En welk risico loop je, als je je dromen, je wensen, je passie (kortom alles wat jou uniek maakt) blijft wegstoppen en ontkennen. Om maar te blijven functioneren in de baan waar je weliswaar geen lol in hebt, maar slechts geld oplevert. Wat doet dat met je zelfwaardering? En hoe leuk ben je daardoor voor de mensen om je heen, je relaties, je kinderen, je vrienden?

Misschien best slim om eens na te denken over je persoonlijke risicomangement!